

Gel

– Makedonyalı · 26 Ekim 2012

GEL

Kaybettiim yollarımı sen yanımda olmayınca
Hasret kaldım gül yüzüne kollarıma almayınca
Unuttum ben baharları,
Sevgin kalbime dolmayınca,

Yar yar diye her geçene seni sordum
Kadehlerle geceler boyu arkadaş oldum,
Sigaram sırdaşım, gözyaşım yoldaşım oldu,
Meyhane köşelerinde. İçtikçe içiyorum, yüreğime gam doldu,
Sensiz inan bu gönül beyhude viran oldu.

Gel!..

Ey ruhumun çiçeği
Kalbimin özlem kelebeği
Gönlümün tek dileği.

Sevdamın ilk baharısın sen
Işıksız gecelerimin parlayan yıldızısın sen, gel.
Gel artık
Şu yürek
yağmurdan uzak kalan, susuz kalmış çöle döndü gel,
Yandı yandı hasretinden küle döndü gel.

Gel sevdamın ilk baharı
Gel ki!
Ağustosta yağın yağmur gibi serinlet şu yüreğimi
Gel ki!
Hasret rüzgarlarını birlikte savuralım
Mutluluk bahçelerine seninle kanat açalım.

Sen yoksun diye çiçekler'de açmaz oldu
Baharın sevgilisi kelebekler uçmaz oldu
Sevda bülbülleri sensiz ötmez oldu gel,

Gel!. Bu kalp hasretinden, henüz tükenmeden gel
Kalbimin sevgi ateşi sönmeden
Yar yar diye
Ecel kapıma gelmeden,
Ruhum bedenimi terk etmeden

..Sen gel.... Ey sevgili....

Makedonyalı Şair..

..24.10.2012..